

XXXIX.

Betænkning og Indstillinger

angaaende

de i Folketinget indbragte **Andragender**, der have været tilstillede
Udvalget for Andragender.

(Afgiven den 12. Marts 1903.)

Udvalget har modtaget følgende Andragender:

1. Fra *Foreningen for Ligbrænding* om Ophævelse af forskellige Bestemmelser i Lov af 1. April 1892 om Ligbrænding. (Indbragt den 9. Oktober 1902 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, *Alfred Christensen*.)

Andragendet er saalydende:

Ved Lov af 1. April 1892 anerkendtes Ligbrænding som en i Danmark tilladt Form for Ligbegængelse; Ligbrænding er udført i over 200 Tilfælde og med jævnt stigende Hyppighed.

I Loven indeholdes forskellige Betingelser, af hvilke kun de i § 3 indeholdte Bestemmelser sigtende til at forhindre, at Forbrydelsers Spor skulle kunne tilintetgøres ved Hjælp af Ligbrænding, kunne siges at være begrundede ved juridiske Krav. Andre af de i Loven indeholdte Bestemmelser ere derimod af ren restriktiv Natur og synes at kunne ændres uden at noget berettiget Hensyn krænktes derved.

I § 2 bestemmes saaledes, at Ligbrænding skal være forlangt ved en „i Testamentform affattet, skreven Tilkendegivelse“, der kun kan udstedes af en Mand eller Kvinde, som har opnaaet 18 Aars Alderen.

En Følge af denne Fordring er, at Forældre, der er enige om at ønske Liget af et Barn under 18 Aar brændt, ikke kunne opnaa dette, og Foreningen har i adskillige Tilfælde være tvungen til at afslaa Begæring om Ligbrænding til stor Sorg for vedkommende Forældre.

I flere fremmede (fransk, engelsk, Hamborg) Lovgivning, ligesom ogsaa i den norske Lov om Ligbrænding forlanges kun en i Vidners Nærværelse afgiven Erklæring, eller naar Dødsfaldet er indtruffet før det fyldte 15de Aar da en skriftlig Erklæring af Forældrene.

I § 4 af dansk Lov om Ligbrænding bestemmes, at Asken skal begraves paa Kirkegaard eller hensættes i særlig dertil indrettet, af Justitsministeriet godkendt Rum (Kapel eller Kolumbarium).